

## DOM

afsagt den 10. juli 2020 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Lars Christensen, Annette Dellgren og Neia Volstrup Andersen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0872-20

Anklagemyndigheden

mod

T2

Født maj 1987

(advokat Lars Thousig, Viborg)

og

T1

Født august 1992

(advokat Søren Beckermann, Aalborg)

Retten i Viborg har den 23. april 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 119/2020).

### **Påstande**

Anklagemyndigheden har over for begge de tiltalte nedlagt påstand om skærpelse af straffen og påstand om, at de udvises af Danmark.

Tiltalte T2 har påstået delvis frifindelse, således at forhold 3 og 4 alene henføres under våbenloven, subsidiært formildelse. Tiltalte har endvidere påstået frifindelse for anklagemyndighedens påstand om udvisning.

Tiltalte T1 har påstået delvis frifindelse, således at forhold 3 og 4 alene henføres under våbenloven, subsidiært formildelse, herunder således at straffen gøres helt

eller delvist betinget eventuelt med vilkår om samfundstjeneste. Tiltalte har endvidere påstået frifindelse for anklagemyndighedens påstand om udvisning.

### **Supplerende oplysninger**

Der har for landsretten været afspillet videooptagelser af de tiltaltes affyringer af geværene.

### **Forklaringer**

De tiltalte har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret, at han stjal geværene midt i august 2019 uden nogen særlig tanke. Han har ikke kendskab til våben. Det er rigtigt, at han stjal geværene fra et våbenskab. Han lagde dem med det samme oven på et skab på bopælen, og der lå de indtil ultimo august 2019. Foreholdt, at der ved ransagningen blev fundet 169 patroner, har han forklaret, at han stjal alle disse patroner ved indbruddet. Alle patronerne lå i en pose eller en bakke. Han vidste ikke, at patronerne passede til de to geværer, som han også stjal.

Den 30. august 2019 var han alene ude at skyde med geværene. Det var første gang, han afprøvede dem. Han blev fristet af at afprøve dem. Han filmede skydningen, nok fordi han gerne ville se, hvordan det så ud, når geværene blev affyret. Han affyrede geværene i en skov, hvortil alle havde adgang. Han overvejede, om det kunne være farligt for andre, men han vurderede, at det var sikkert, fordi der ikke på det tidspunkt kommer mennesker i den pågældende skov, som han kender godt, og han kiggede sig også rundt for at sikre, at der ikke var nogen. Han skød op i himlen eller mod toppen af træerne. Han tog geværene med hjem igen. Som han husker det, havde han begge geværer med, og han mener også, at han afprøvede dem begge.

Dagen efter var han ude på en rasteplads med T1. Det var ham, der førte bilen derhen. Han kendte rastepladsen godt, og han vidste, at der ikke ville være mennesker på det tidspunkt. Han kørte dertil for at prøve at affyre geværene. Det fortalte han T1, efter de var ankommet til rastepladsen. Det var tidligere sket, at han og T1 var kørt ud på en rasteplads kl. 22 om aftenen. Det er rigtigt, at han sagde til T1, at det var rigtige geværer, og

at hun blev utilfreds og bekymret, fordi de så var farlige – både for dem selv og for andre. Han overtalte T1 til, at hun også skulle prøve at skyde. De filmede skydningerne, fordi det var lidt sjovt og for at have det som minde. Det er rigtigt, at der blev skudt 13-15 gange. Han skød i retningen væk fra vejen. Da der var en bil, der passerede, lagde han geværene i bilen for at skjule dem. De havde ikke en aftale om, at T1 skulle advare ham, hvis der kom nogen, men det havde han en forventning om, at hun gjorde. Efter skydningen kørte de hjem. Han lagde derefter geværene oven på skabet igen. Han vidste godt, at geværene var farlige, men han vidste ikke, hvad han skulle gøre med dem. T1 sagde ikke noget til, at de tog geværene med tilbage, men han ved heller ikke, hvad hun skulle sige, for han kunne ikke bare smide geværene et sted. Han vidste, allerede da han stjal dem, at det var rigtige våben.

Han havde ikke, før de kom ud på rasteplassen, fortalt T1, at han havde geværene med. Han tænkte, at hun ikke ville køre med ham, hvis han fortalte det. T1 er ikke vant til at håndtere våben.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han i 2007 opholdt sig i England i en kortere periode. Hans søster boede da i England, og hans mor er efterfølgende flyttet dertil, og de bor der fortsat. Han har kontakt med dem begge. Han boede i Holland fra 2010-2014, men ikke fast, idet han rejste frem og tilbage som en slags tjenesterejser. Han arbejdede på en fabrik. Derefter flyttede han til Litauen og arbejdede der. Han blev kæreste med T1 i 2011. Hun flyttede først til Danmark. Det skyldtes, at hendes far har boet i Danmark i mange år. De aftalte, at han senere også skulle flytte til Danmark sammen med deres lille søn. Da han kom til Danmark, fik han arbejde hos sin svigerfar. Senere fik han arbejde i et nedbrydningsfirma. Han har taget mange kurser i Danmark. Han har kun været arbejdsløs i ganske få uger i forbindelse med, at han skiftede arbejde. I Danmark har han hele tiden boet sammen med T1 og deres søn. T1's far bor ca. 40 km fra dem, og de har rigtig god kontakt med ham. Deres søn skal starte i skolen efter sommerferien. Han taler dansk. Tiltalte kan selv godt forstå dansk, og han kan også tale det lidt. Han har kun fætre og kusiner i Litauen, som han har kontakt med en gang imellem. Han var på ferie i Litauen for ca. to år siden. Både han og T1 er registreret som udrejst fra Litauen, fordi de har etableret sig fast i Danmark. Han har mange danske venner og en stor omgangskreds.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret, at det først var, da hun så, at der var huller i skraldespanden, at hun vidste, at der var tale om rigtige skydevåben. Det havde hun ikke vidst før det tidspunkt. Hun havde ikke set geværene ligge oven på skabet på bopælen.

Da de kørte hen på rastepladsen den 31. august 2019 om aftenen, regnede hun med, at hun og T2 skulle tale om deres forhold. Hun vidste ikke, at de havde våben med, før T2 tog geværene op fra bagagerummet. Hun blev utilfreds og sur på T2, fordi han havde geværer med, da de var farlige. Hun vidste med det samme, at det var en dårlig ide at skyde med geværene, men T2 overtalte hende til det. Hun ved ikke, om de affyrede 13-15 skud. De filmede det, fordi det var sjovt for T2. Det var ham, der ville filme det. De snakkede ikke om, hvorvidt der var nogen i nærheden, men hun tænkte, at det ikke skulle være farligt. Efter de havde skudt, spurgte hun ikke T2, hvad de skulle gøre med geværene. Hun sagde, at hun ikke ville have dem i huset, når de havde et lille barn. Hun så herefter ikke geværene, og hun stillede ikke spørgsmål til dem.

Foreholdt afhøringsrapport af 27. september 2019, side 2, ekstrakten side 138, har hun forklaret, at hun har gennemlæst forklaringen. Foreholdt side 2, 1. afsnit, har hun forklaret, at det er rigtigt, at hun har forklaret som anført. Det var for at redde T2, at hun forklarede, at han havde fundet geværene i skoven. Hun og T2 havde ikke talt om, at geværene skulle afleveres til politiet. Foreholdt samme side næstsidste afsnit har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at hun har forklaret, at geværene havde ligget i arbejdsværelset i måske et par uger som anført, men hun vidste rent faktisk ikke, hvor lang tid de havde ligget der. Hun forklarede måske som anført, fordi de havde skudt med våbnene den 31. august 2019, og ransagningen havde fundet sted den 20. september 2019. Hun kom ikke i T2's arbejdsværelse. Hun havde ikke set geværene i hjemmet. Første gang, hun så dem i hjemmet, var, da politiet fandt dem under ransagningen. Der var nogle luftgeværer i deres hjem som det fremgår af fotoet ekstrakten side 82. Hun har slet ikke forstand på våben, og hun er heller ikke vant til at håndtere våben. I hendes øjne er et luftgevær og et haglgevær ens. Det kan godt være, at hun sagde, at der kom biler, mens hun filmede T2. Det sagde hun for at sikre, at der ikke skete skade på andre, da T2 affyrede geværene. Hun grinede på et tidspunkt, fordi geværet slog tilbage på T2's skulder, da han havde affyret det. Hun kan ikke huske, om T2 sagde, at det var haglgeværer. Hvis han måtte have sagt det, ville hun ikke have vidst, at det så var farlige våben.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hun og T2 fortsat er sammen. Hun har klaret sig godt, mens T2 har været varetægtsfængslet. Hendes far har hjulpet hende, og de har et rigtig godt forhold. Hendes far har boet i Danmark i 10-15 år. Hun arbejder på en møbelfabrik ca. 30 timer pr. uge. Hun har lært engelsk, mens hun har boet i Danmark. Hun er på 3. modul på et danskundervisningskursus. Hun taler en gang imellem med sin mor i telefon, men deres forhold er ikke så godt. Hun har svært ved at forestille sig, at hun eller T2 eller begge bliver udvist. Det vil være meget svært for hende at være alene med deres søn, hvis T2 bliver udvist.

### **Landsrettens begrundelse og resultat**

#### Vedrørende straffelovens § 192 a

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at forhold 3 og 4 er omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3.

Det tiltrædes endvidere med samme begrundelse, som byretten har anført, at forholdet er omfattet af straffelovens § 81 b.

#### Straffastsættelse

Det er anført i forarbejderne til straffelovens § 192 a, stk. 1, (LF 139/2017) at straffen for besiddelse mv. med ammunition, der kan affyres med skydevåbnet, på offentligt tilgængeligt sted i førstegangstilfælde som udgangspunkt forudsættes fastsat til ubetinget fængsel i 2 år og 6 måneder. Har et våben omfattet af straffelovens § 192 a ikke blot været i gerningsmandens besiddelse mv., men også været anvendt enten på offentligt eller ikke offentligt tilgængeligt sted, forudsættes det, at straffen som udgangspunkt fastsættes noget over de strafpositioner, der er angivet ovenfor.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 81 b (LF 190/2017) at bestemmelsen i praksis forventes at få betydning i forbindelse med overtrædelser af straffelovens bestemmelser om manddrab (§ 237), legemsangreb af særlig farlig karakter (§§ 245-246) og forsætlig fareforvoldelse. Da geværene i denne sag alene er anvendt til at begå hærværk, findes der ikke grundlag for at forhøje straffen i medfør af § 81 b.

Navnlig efter det, der er anført i forarbejderne om udgangspunktet for straffastsættelse for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, tiltrædes det efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, at straffen for T1 er fastsat til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Efter forholdets karakter er der ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Navnlig efter det, der er anført i forarbejderne om udgangspunktet for straffastsættelse for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, samt henset til, at T2 skaffede sig geværene og den tilhørende ammunition ved et indbrud, og at han to gange skød med geværene på offentligt tilgængelige områder, forhøjes straffen for hans vedkommende til fængsel i 3 år og 3 måneder.

### Udvisning

T2 og T1 er begge fundet skyldige i overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, ved i perioden fra ultimo august til den 20. september 2019 på deres bopæl i forening og under særligt skærpende omstændigheder at have besiddet et glatløbet haglgevær, kaliber 12, et glatløbet haglgevær, kaliber 16, og i alt 169 skarpe haglpatroner, der kunne affyres med våbnene, ligesom T2 den 30. august 2019 ca. kl. 14.50 på et ukendt offentligt sted var i besiddelse af det ene glatløbede gevær, som han afgav skud med flere gange, ligesom de i forening den 31. august 2019 fra ca. kl. 22.20 til ca. kl. 22.50 på en offentlig rasteplads var i besiddelse af begge glatløbede haglgeværer, og hvor T2 afgav flere skud med det ene haglgevær, mens T1 afgav flere skud med det andet haglgevær, ligesom de på rastepladsen i forening skød huller i et skilt og en metalskraldespand, hvorved der opstod skade til en ikke nærmere opgjort værdi. T2 er endvidere fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 276 a ved i tidsrummet mellem den 8. august og 18. august 2019 at være brudt ind på en landejendom, hvor han bl.a. stjal de to nævnte glatløbede haglgeværer og patroner. T2 er ved denne dom straffet med fængsel i 3 år og 3 måneder og T1 med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Der er herefter hjemmel i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 2 og 8, og § 24, nr. 2, til at udvise T2 og T1 .

Da T2 og T1 er litauiske statsborgere og dermed EU-statsborgere, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b. Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være i strid med direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, skal en begrænsning i retten til fri bevægelighed og ophold kunne begrundes i hensynet til bl.a. den offentlige orden eller sikkerhed. Efter artikel 27, stk. 2, 1. led skal udvisning af en EU-statsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led.

T2 har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 2 år og 8 måneder, og T1 har haft lovligt ophold i Danmark i 4 år og 7 måneder. De er derfor ikke omfattet af den særlige beskyttelse mod udsendelse, der følger af artikel 28, stk. 3.

De to haglgeværer og den tilhørende ammunition er anskaffet ved en kriminel handling, og de tiltalte har som nævnt overtrådt straffelovens § 192 a ved i en periode på ca. 1 måned at have opbevaret de to haglgeværer med tilhørende ammunition på deres bopæl og ved at have affyret adskillige skud med geværene på offentligt tilgængelige steder. Det kan således ikke lægges til grund, at der har været tale om et enkeltstående tilfælde eller en spontan handling. På den baggrund finder landsretten, at lovovertrædelserne for begge de tiltaltes vedkommende er begået på en sådan måde, som er af særlig grov karakter, og som indebærer en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed.

Ved den proportionalitetsafvejning, der efter artikel 27 i opholdsdirektivet skal foretages i forbindelse med afgørelser om begrænsning i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, lægger landsretten på den ene side navnlig vægt på, at de tiltalte begge er fast bosiddende i Danmark med deres mindreårige søn, at de er i beskæftigelse og i øvrigt har gode personlige forhold.

På den anden side lægger landsretten navnlig vægt på forholdets særlig grove karakter.

T2 og T1 er efter det oplyste født og opvokset i Litauen,

hvor de har boet hele tiden – bortset fra en relativt kort periode for T2's vedkommende. T2 har endvidere kun haft lovligt ophold i Danmark i ca. 2 år og 8 måneder og T1 kun i 4 år og 7 måneder. T1's mor bor i Litauen, og T2 har efter det oplyste fætre og kusiner i Litauen. Det lægges endvidere til grund, at de i vidt omfang forstår dansk, men at de kun i begrænset omfang taler dansk. T1's far bor i Danmark, men de har efter det oplyste ikke andre nære familiemedlemmer i Danmark.

Efter en samlet vurdering af de tiltaltes tilknytning til Danmark og Litauen finder landsretten, at det ikke vil være i strid med proportionalitetsprincippet i opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, at udvise de tiltalte.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om, at T2 og T1 udvises af Danmark, til følge. Indrejseforbuddet fastsættes i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5, nugældende § 32, stk. 4, nr. 7, for bestandig.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte T2 har fortsat været frihedsberøvet under anken.

#### Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at straffen for T2 forhøjes til fængsel i 3 år og 3 måneder, og at T2 og T1 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger for landsretten, dog således at de hver især skal betale salæret til deres beskikkede forsvarer.

T2 skal betale erstatningen inden 14 dage.

Lars Christensen

Annette Dellgren

Neia Volstrup Andersen  
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 13. juli 2020

Jan L. Madsen

retssekretær



**Udskrift af dombogen**

**D O M**

afsagt den 23. april 2020

Rettens nr. 119/2020

Politiets nr. 4100-71290-00007-19

Anklagemyndigheden

mod

T1

Født august 1992

og

T2

Født maj 1987

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 13. januar 2020.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

T2

**straffelovens § 266, trusler,**

ved den 20. september 2019 i tidsrummet mellem ca. kl. 19.00 til ca. kl. 21.00, på adressen Adresse1, i By1, at have truet med at slå F ihjel, idet tiltalte til F udtalte, at han ville stikke ham ned med en kniv eller skyde ham, ligesom tiltalte udtalte, at han "ville tage hans ben", eller lignende udtalelser, hvilket var egnet til hos F at fremkalde alvorlig frygt for dennes liv, helbred eller velfærd.

2. (påtaleopgivet)

3. og 4.

Begge tiltalte

**straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, og § 291, stk. 1, jf. straffelovens § 81 b,** ved i perioden fra ultimo august til den 20. september 2019, ca. kl. 23.00, på adressen Adresse1, i By1 i forening og under særligt skærpende omstændigheder at have besiddet et glatløbet haglgevær, mrk. Silma (model Jaguar), kaliber 12, et glatløbet haglgevær, mrk. AYA, kaliber 16, samt i alt 169 stk. skarpe haglpatroner, der kunne affyres med våbnene, ligesom tiltalte T2 den 30. august 2019, ca. kl. 14.50, på

ukendt offentligt sted var i besiddelse af det glatløbede haglgevær, mrk. Silma (model Jaguar), som han afgav skud med flere gange, ligesom de tiltalte i forening den 31. august 2019 i tidsrummet fra ca. kl. 22.20 til ca. kl. 22.50 på en offentlig rasteplads ved kantpæl 50/1 ved hundeskoven på Vejlevej Engesvang var i besiddelse af begge glatløbede haglgeværer, og hvor tiltalte T2 afgav flere skud med haglgeværet, mrk. Silma, mens tiltalte T1 afgav flere skud med haglgeværet, mrk. AYA, ligesom de på rastepladsen i forening skød huller i et skilt og en metalskraldespand, hvorved der opstod skade til en ikke nærmere opgjort værdi.

5.

T2

#### **straffelovens § 276 a, indbrudstyveri,**

ved i tidsrummet fra omkring den 8. august 2019 til den 18. august 2019 at være brudt ind i landejendommen på adressen Adresse2, i By1, og stjålet de i forhold 3 to nævnte glatløbede haglgeværer, HiFi-udstyr, TV, spiritus, indbo og madvarer til en samlet værdi af 68.178,64 kr., ligesom han i tiden derefter på sin bopæl Adresse1 i By1 var i besiddelse af de to nævnte glatløbede haglgeværer, flere flasker whisky, en basguitar, en fisketaske, en forstærker af mrk. NAD, en højtaler mrk. JBL, som stammede fra indbruddet.

#### **Påstande**

Anklageren har påstået tiltalte T1 dømt efter anklageskriftet og straffet med fængsel imellem 3 år og 3 år og seks måneder.

Anklageren har påstået tiltalte T2 dømt i overensstemmelse med sin erkendelse i forhold 1, dømt efter anklageskriftet i de øvrige forhold, og straffet med fængsel imellem 3 år og 3 år og seks måneder.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte T1 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8 og § 24, nr. 2, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte T2 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 2 og § 24, nr. 2, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af to glatløbede haglgeværer og 169 patroner hos de tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Forsvareren for tiltalte T1 har påstået tiltalte idømt en bøde, subsidiært en betinget frihedsstraf for overtrædelse af våbenloven. Forsvare-

ren har påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Forsvareren for tiltalte T2 har påstået tiltalte frifundet i forhold 1, alene dømt for overtrædelse af våbenloven i forhold 3 og 4 og dømt i overensstemmelse med sin erkendelse i forhold 5. Forsvareren har påstået tiltalte idømt fængsel i 6-7 måneder. Forsvareren har påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

GF Forsikring, Jernbanevej 65, 5210 Odense NV, har påstået, at tiltalte T2 skal betale 68.178,64 kr. kr. i erstatning.

Tiltalte har ikke forholdt sig til erstatningspligten eller erstatningskravets opgørelse, idet opgørelsen indeholder effekter, som ikke er beskrevet i anklageskriftet.

### Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af de tiltalte, T1 og T2, og af vidnerne, V1, V2, V3, V4 og V5.

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Kriminalforsorgen har oplyst, at tiltalte T1 er egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Kriminalforsorgen har oplyst, at tiltalte T2 er egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste samt et ubetinget vilkår om at undergive sig behandling mod misbrug af alkohol.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration har den 11. februar 2020 udtalt, at de efter oplysningerne i sagen kan tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning af de tiltalte.

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at hun havde været i Danmark i ca. 4 år. Hun havde haft arbejde hele tiden. Hun havde lært engelsk i Danmark. Hun havde en søn på seks år, og han var lige startet i skole. Sønnen talte dansk. Hun ville fortsat gerne bo og arbejde i Danmark. Hun ville gerne arbejde i en hundekennel eller et dyreinternat. Hun havde ikke på nuværende tidspunkt kontakt til et sted.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold forklaret, at han havde været i Danmark i ca. 4 år. Han havde haft arbejde hele tiden. Han havde ikke nogen nær familie i Litauen. Han var i Litauen anmeldt som udrejst.

Tiltalte T2 har under denne sag været frihedsberøvet fra

den 20. september 2019.

### **Rettenns begrundelse og afgørelse**

#### Forhold 1:

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig og forklaret, at han alene havde sagt til forurettede, at han "ville tage hans ben". Det var en metafor eller slang, og han sagde det, fordi han var frustreret over, at forurettede ikke ville betale husleje. Der var ingen mening med udsagnet. Han havde ikke truet forurettede.

Under henvisning hertil og uden forurettedes eller andres forklaringer om selve episoden er det ikke med den for domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte har overtrådt straffelovens § 266.

Tiltalte frifindes derfor.

#### Forhold 3 og 4:

Tiltalte T2 har erkendt, at han den 30. og 31. august 2019 har afgivet skud med et haglgevær på offentligt tilgængeligt sted, og at han har besiddet to haglgeværer med dertilhørende ammunition på bopælen, hvor geværene og ammunitionen blev opbevaret ovenpå et skab i et uaflåst kontor, indtil politiet fandt geværene den 20. september 2019.

Tiltalte T1 har erkendt, at hun den 31. august 2019 har afgivet skud med et haglgevær på offentligt tilgængeligt sted.

Begge de tiltalte har erkendt, at de den 31. august 2019 skød mod henholdsvis et skilt og en skraldespand, som blev ødelagt af skuddene.

Det fremgår af videooptagelserne fra den 31. august 2019, at tiltalte T1 så de to haglgeværer i forbindelse med, at hun selv skød med det ene haglgevær. De tiltalte kørte efterfølgende sammen hjem til deres fælles bopæl. Under henvisning hertil er det godtgjort, at tiltalte T1 var bekendt med, at haglgeværene blev opbevaret på bopælen frem til den 20. september 2019.

Da de tiltalte har opbevaret haglgeværene med dertilhørende ammunition uaflåst på bopælen, og da de tiltalte har afskudt haglgeværene på offentligt tilgængeligt sted, er forholdet med rette henført til straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3.

De tiltalte har overtrådt straffelovens § 291, stk. 1, da de afgav skud med haglgeværene. Forholdet er derfor med rette henført til straffelovens § 81 b.

De tiltalte er herefter skyldige i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 5

Tiltalte T2 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen for tiltalte T1 fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, og straffelovens § 291, stk. 1, jf. § 81 b.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter og tiltaltes gode personlige forhold. Straffen er fastsat som en minimumsstraf i overensstemmelse med lov nr. 494 om ændring af straffeloven af 22. maj 2017. Tiltalte har ingen tilknytning til kriminalitet, og haglgeværet er affyret for at prøve det. Retten har af denne grund ikke skærpet straffen, jf. straffelovens § 81 b.

To voterende udtaler herefter:

Vi stemmer henset til forholdenes karakter for, at fængselsstraffen i det hele er ubetinget.

En voterende udtaler:

Jeg stemmer for, at 6 måneder af fængselsstraffen gøres ubetinget, og at den resterende del gøres betinget med vilkår om udførelse af samfundstjeneste i 300 timer indenfor en længstetid på 1½ år, jf. straffelovens § 58.

Straffen for tiltalte T2 fastsættes til fængsel i 3 år, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, og straffelovens § 291, stk. 1, jf. § 81 b, og § 276 a, jf. § 285, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter og tiltaltes gode personlige forhold. Straffen er vedrørende forhold 3 og 4 til dels fastsat som en minimumsstraf i overensstemmelse med lov nr. 494 om ændring af straffeloven af 22. maj 2017. Tiltalte har i forhold 5 erkendt at have begået indbrudstyveri, hvor han tilegnede sig haglgeværene. Haglgeværene er affyret ved to lejligheder for at prøve det. Retten har af denne grund ikke skærpet straffen, jf. straffelovens § 81 b.

Udvisning:

Betingelserne for at udvise tiltalte T1, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8 og § 24, nr. 2, er opfyldt.

Betingelserne for at udvise tiltalte T2, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 2 og 8 og § 24, nr. 2, er opfyldt.

Da de tiltalte er litauiske statsborgere og dermed EU-statsborgere, kan ud-

visning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b. Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være i strid med direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, skal udvisning af en EU-statsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led.

Denne grundbetingelse for at udvise en EU-statsborger er efter EU-Domstolens praksis i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende person skal anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den nævnte karakter.

De tiltalte er ustraffede, og de har ikke tilknytning til et kriminelt miljø. Videoptagelserne er skudafgivelsen med haglgeværene bærer præg af, at de tiltalte alene ville prøve at skyde med haglgeværene. De tiltalte har været i Danmark i ca. 4 år, hvor de har haft arbejde, og deres fælles søn på 6 år taler dansk og går i skole. Under henvisning hertil og efter en samlet vurdering af sagen foreligger der derfor ikke en sådan trussel, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, at de tiltalte kan udvises.

De tiltalte frifindes derfor for anklagemyndighedens påstande om udvisning.

De tiltalte tildeles i stedet en advarsel om udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Tiltalte T2 har erkendt at have begået indbrudstyveri og taget effekter til en samlet værdi af 68.178,64 kr. Herefter og efter den fremlagte dokumentation for erstatningskravet tager retsformanden erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt.

**Thi kendes for ret:**

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 3 år.

De tiltalte tildeles en advarsel om udvisning.

Hos de tiltalte konfiskeres to glatløbede haglgeværer og 169 patroner.

Tiltalte T2 skal inden 14 dage til GF Forsikring, Jernbanevej 65, 5210 Odense NV, betale 68.178,64 kr. med tillæg af procesrente fra den 23. april 2020.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder skal de hver betale omkostningerne til deres eget forsvar.

Kristian Palmann Jensen

Udskriftens rigtighed bekræftes.  
RETTEN I VIBORG, den 30. april 2020

Maja Grønlund Jensen  
Retsassistent